

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 grudnia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1981 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych (Dz. U. Nr 23, poz. 119) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się pkt 7—9 w brzmieniu:

- „7) wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej,
- 8) wpłat (obciążeń wyrównawczych) odprowadzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej

na rachunek wyrównawczy w handlu zagranicznym,

9) nadmiernie pobranych kwot z rachunku wyrównawczego z tytułu:

- a) dopłat wyrównawczych,
- b) zwrotu podatku obrotowego w eksporcie.”;

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Do umarzania zaległości podatkowych w zakresie zobowiązań pieniężnego od rolników oraz podatków i opłat terenowych są uprawnieni:

- 1) naczelnicy gmin oraz naczelnicy miast i gmin, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 50.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł,

- 2) prezydenci miast i naczelnicy dzielnic, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 100.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 100.000 zł,
- 3) terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — bez ograniczenia kwoty.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Urzędy skarbowe są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy rok podatkowy do wysokości 500.000 zł w zakresie zaległości podatkowych na rzecz budżetu centralnego, i do wysokości 50.000 zł w zakresie zaległości na rzecz budżetów terenowych,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej w następującym zakresie:
  - a) urzędy skarbowe mające siedzibę w miastach będących siedzibą województw, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 100.000 zł, przy czym łączna

kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 100.000 zł,

- b) pozostałe urzędy skarbowe, jeżeli łączna kwota zaległości we wszystkich podatkach jednego podatnika nie przekracza 50.000 zł, przy czym łączna kwota podatków umorzonych temu podatnikowi w ciągu roku nie może przekroczyć 50.000 zł.”;

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Izby skarbowe są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych:

- 1) jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy rok podatkowy — do wysokości 5.000.000 zł w zakresie zaległości podatkowych na rzecz budżetu centralnego oraz do wysokości 500.000 zł na rzecz budżetów terenowych,
- 2) osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — bez ograniczenia kwoty.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski